

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਫਾਹਾਅ ਤੇ ਕਪੂਰ । ਜੇ ਜੇ.

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਸੋਲਨ,- ਬਚਾਅ ਪੱਖ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

1952 ਤਰਲੋਕ ਨਾਥ, m5nor. ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਰ ਮਾ ਨੰਦ ਦੁਆਰਾ। ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, -ਸਾਦਾ
July 16th ਝਗੜਾ-ਜਵਾਬ ent.

1951 ਦੀ ਹੇਗੁਰ ਦੁਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 828

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ (1947 ਦਾ VII)— ਧਾਰਾ 20 ਅਤੇ

31— ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ—ਕੀ ਮਨਮਾਨੇ ਹਨ।

ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ - ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਵਿਵੇਕ-- ਚਾਹੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਜਾਵੇ ਯੂ ਓ ਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇ।

ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ h.ft ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ 6 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੋਰੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 5 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਦਈ ਨੇ 5 ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ 5 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਲਈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। . ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਰੱਖੀ, ਕਿ-

- (i) ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੁਦਈ ਕਰਦਾ ਹੈ;
- (ii) ਵਿਵੇਕ the Cor m-tttv ਅਤੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਅਤੇ 't ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਪੀਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦੀ;
- (iii) ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ;
- (iv) ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਬੂਤ ਹੋਣਾ; ਅਤੇ
- (v) ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

¹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਦੇਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 3 ਅਗਸਤ, 1951 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤ ਲਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ 1 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੋਈ।

ਕਲਾਸ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ 1951 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਬਦਰੀ ਦਾਸ ਅਤੇ ਆਈ.ਡੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ. ਕੇਐਲ ਗੋਸਾਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ

ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਕਪੂਰ ਜੇ. ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ 16 ਜੂਨ 1952 ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ।

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ: -

ਮੁਦਈ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਨਾਥ, ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 15 ਜਾਂ 16 ਸਾਲ ਸੀ। 1949 ਵਿੱਚ ਪਠਾਨਕੋਟ ਸੈਂਟਰ ਵਿਖੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਠਾਨਕੋਟ ਨੇੜੇ ਸੁਜਾਨਪੁਰ ਵਿਖੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਮਿਡਲ ਸਕੂਲ ਦੇ ਹੈੱਡਮਾਸਟਰ ਸਨ। ਸੁਜਾਨਪੁਰ ਵਿਖੇ ਵੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਕੂਲ ਦਾ ਹੈੱਡਮਾਸਟਰ ਸ਼ੰਨੂ ਮੱਲ ਇਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕੇਂਦਰ ਦਾ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਿਡਲ ਸਕੂਲ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਸਕੂਲ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। 28 ਮਈ 1949 ਨੂੰ ਸ਼ੰਨੂ ਮੱਲ ਸੁਜਾਨਪੁਰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਟਾਲੇ ਚਲੇ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਇੱਕ-ਦੋ ਛੁੱਟੀਆਂ ਸਨ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਦੋ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਚਾਰ ਪੇਪਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਨਾਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਘਰ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਕੋਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। 28 ਅਤੇ 29 ਤਰੀਕ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸ਼ੰਨੂ ਮੱਲ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੱਤਰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਲਮਾਰਗ ਦੀ ਸ਼ੈਲਫ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਾਗਜ਼ ਪਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ-ਪੱਤਰਾਂ ਵਾਲੇ ਕਵਰਾਂ ਨੂੰ ਰੇਜ਼ਰ ਬਲੇਡ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ-ਇਕ ਦੋ ਕਾਗਜ਼ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਹੜੇ ਪੇਪਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਨ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਨ: ਗਣਿਤ 'ਏ' ਅਤੇ 'ਬੀ'। □□□□□□□□, ਉਰਦੂ, ਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਫਾਰਸੀ। ਮੁਦਈ ਸਿਰਫ ਗਣਿਤ ਦੇ ਪੇਪਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਾਗਜ਼ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਫਾਫੇ ਸੀ

East Punjab
University,
Solán

v.
Tarlok Nath
minor.

Kapur J.

ਵੇਲੋਪਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨੇੜੇ ਮਿਲਿਆ । ਚੋਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ, ਭਾਵ 29 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਚੌਕੀਦਾਰ ਨੇ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਚੌਕੀਦਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੁਲਸ ਚੌਕੀ ਲੈ ਗਿਆ। ਪਠਾਨਕੋਟ ਥਾਣੇ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪੁਲਿਸ ਚੌਕੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਨਾਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੱਤ ਲੜਕਿਆਂ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀ ਸਨ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ 31 ਮਈ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕੇਸਰ ਮੱਲ ਜੋ ਕਿ - ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਆਫਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਸੰਚਾਲਕ) ਹੈ, ਸੁਜਾਨਪੁਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੜਕਿਆਂ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਨਾਥ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਨਾਥ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 ਹੈ। ਕੇਸਰ ਮੱਲ ਨੇ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਟੈਲੀ ਪੇਪਰ ਲੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਕੇਸਰ ਮੱਲ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਇਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਨ. ਸਹਿਗਲ ਜੋ ਕਿ ਜੂਲੀ ਅੰਡਰ ਸਰਕਲ ਦੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਨ, ਵੀ ਆ ਗਏ ਸਨ।

ਫਿਰ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਨਾਥ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਨਾਥ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਡੀ. 1 ਸੀ, ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਨਾਥ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 11 ਜੁਲਾਈ 1949 ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 253 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਨਾਥ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸਰ ਮੱਲ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ, ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਡੀ. 3, ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ। ਰਿਪੋਰਟ 2 ਜੂਨ 1949 ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੇਸਰ ਮੱਲ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਚੋਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੀ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਜਸਟਿਸ ਭੰਡਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਸੀ ਐਲ ਆਨੰਦ, ਲਾਅ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਡਾ

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ , ਅਤੇ ਡਾ: ਭੂਪਾਲ ਸਿੰਘ ¹ ਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ

ਦਾ ਜਿਸਟ੍ਰਾਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਗਠਨ ਤਰਲੋਕ ਨਾਥ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਭਾਗ II ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਭੰਡਾਰੀ "- ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਨਾਥ ਕਪੂਰ ਜੋ ਚੋਰੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮਾਮਲਾ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਨੇ 21 ਦਸੰਬਰ 1949 ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 12, ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਭਾਗ 4 ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਜਾਅਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ 4 ਜੂਨ 1949 ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਬੇਟਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕਬਾਲ ਉਸ ਨੇ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਤਤਕਾਲੀ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਸੀ.ਚੈਟਰਪ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ 15 ਜੁਲਾਈ 1949 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ. 1 ਅਤੇ ਪੀ. 4 ਹਨ। 23 ਜੁਲਾਈ 1949 ਨੂੰ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 7, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੱਤਰ ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਲੜਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਫਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭੇਜੀ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਨਾਥ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਅਗਲੀ ਚਿੱਠੀ ਅਗਸਤ 1949 ਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 10, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਸਫਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੰਟਰ-ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਵਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਬੈਠ ਸਕੇ। ਸ੍ਰੀ ਬਦਰੀ ਦਾਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ 27 ਅਗਸਤ 1949 ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਿਤਾ ਨੇ 13 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸ੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਦੀ ਥਾਂ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਆ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪੱਤਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

21 ਦਸੰਬਰ 1949 ਨੂੰ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਆਰਡਰ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 12 ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਨਾਥ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰਸੀਟ ਕੀਤਾ ਸੀ।

12 ਜਨਵਰੀ 1950 ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਨਾਥ ਨੇ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ- ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 18, ਅਧਿਆਇ V, ਭਾਗ II (ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਾਈਸ - ਚਾਂਸਲਰ ਨਾਥ ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, 23 ਦਸੰਬਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ। 21 ਦਸੰਬਰ. ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 15 ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਕਪੂਰ ਜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ¹¹ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਆਲੂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕ ਸਾਬਕਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਪੁਲਿਸ ਤਸੱਦਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਕੀਤੀ 'ਉਚਿਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ। ਥ? ਮੁਦਈ ਨੇ ਫਿਰ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਚੋਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਡਿਸਚਾਰਜ ਸੀ)। 19 ਫਰਵਰੀ 1950 ਨੂੰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ। ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ"। □□ □□□□□□ □□□ □□□ ਡੀਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

17 ਫਰਵਰੀ 1950 ਨੂੰ, ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਨਾਥ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ 5 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਮਨਮਾਨੇ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਅਤੇ ਇਹ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ" ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਲਈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 1950 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਸੀ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਦਈ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੰਧਨਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੰਜ ਮੁੱਦੇ ਸਨ

Last Punjab ਫਿਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ
University, ਸਨ: -
Solon
v. (1) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 1949 ਤੋਂ 1953 ਤੱਕ
Tarlok Nath, (1) 93 E. R 59'1
minor.

ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਐਕਸ ਐਮੀਨੇਸ਼ਨ ਲੈਣ ਤੋਂ * ਮਨਮਾਨੇ, - ਅਤਿਅੰਤ ਗੈਰ - ਕਾਨੂੰਨੀ, ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਬੰਧਨ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ?

- (2) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਅਦਾਲਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਡੀ.ਬੀ. ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਣਉੱਚਿਤ ਰਵੱਈਏ, ਤਸੱਦਦ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?
- (4) ਜੇਕਰ ਮੁੱਦੇ 1 ਅਤੇ 3 ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੁਦਈ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ - ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ?
- (5) ਰਾਹਤ.

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। "ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ" ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅਣਉੱਛਤ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ - ਗਲਤ ਸੀ, ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਮੁਦਈ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਅੰਕ ਨੰ. 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1, ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ, ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਵੈਉੱਛਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 4 'ਤੇ ਖੋਜ ਵੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੋਲ ਸੀ।

ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ- ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ”
ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ¹¹ - 7,

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਬਨਾਮ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ

ਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਰਲਕ ਨਾਥ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਮਾਮੂਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ- ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਪੂਰ ਜੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ , ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਕਿ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਸਵੈਇੱਛਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ ਕਿ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਬਦਰੀ ਦਾਸ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣੇ ਹਨ। ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਨ P.art II ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 6 ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਭਾਗ IV ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੰ. 13।

East Punjab University, Solan 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ 1949 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਸਿੰਡੀਕੇਟ - Tarlok Nath, minor. ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਐਕਟ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਜਾਂ ਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਬਾਡੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਸੈਨੇਟ ਅਤੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ¹ ਆਇਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ , ਅਤੇ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜਨਜ਼ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਧਾ: -

” 31. ਨਿਯਮ:

(1) ਸੈਨੇਟ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ , ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ:

- (a) * ^ ** -
- (b) ਅਨੁਪਾਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਕਲਟੀਜ਼ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਚੁਣਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਢੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ;
- (c) ਸੇਨ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ , ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਅਤੇ ਫੈਕਲਟੀਜ਼, ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕੋਰਮ;

- (d) * ' ' •
- (e) ♦ ♦ * ਓ

“ 1) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰੀਖਿਅਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਅਤੇ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ;

ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਉਪ ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ 33. (2) ਉਪਧਾਰਾ - (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਰਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ”

ਸਾਲ 1950-51 ਦੇ ਕੈਲਨ ਡਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ । ਅਧਿਆਇ III c: ਭਾਗ II ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 20(1) (ਸੀ) ਅਤੇ (2) ਅਤੇ 31 (ਬੀ) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਦਾ ਨਿਯਮ 6 ਅਨੁਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ East Punjab University, Solan ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ 6. ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਲੈਕਚਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀਆਂ, ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਾਲਾਨਾ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਜੇਕਰ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ

East Punjab
University,
Solan
v.
Tarlok Nath,
minor.
Kapur J,

ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਣਉਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ < ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ। th Com-

miUce. ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ v[^]rivud ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਕੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। Vhr ਕਮੇਟੀ ਫਿਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ। Corbin iHer ਦਾ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ (ਰਾਇ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅੰਤਿਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਖੁਦ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗਾ (ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ।"

ਭਾਗ IV ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਯਮ 12 ਅਤੇ 13 ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“ 12. ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਗਜ਼, ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਨੋਟ ਤੋਂ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ, ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਨੁਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸਾਲ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ: - -

- (i) ਦਸਵੀਂ ਜਾਂ ਸਕੂਲ ਛੱਡਣ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ;
- (ii) ਆਧੁਨਿਕ ਭਾਰਤੀ * ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ; ਅਤੇ
- (iii) ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਅਤੇ ਉੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ-

ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ, ਅਰਬੀ ਅਤੇ ਫਾਰਸੀ ਵਿੱਚ ਸੰਗ੍ਰਹਿ:

ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਾਲ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

13. ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ / ਹੋਰ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਸਤਕ ਵਿੱਚ ਤਸਕਰੀ, ਪ੍ਰਤੀਰੂਪੀ oiyT¹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਫਿੱਟ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ttfoe ਇਸਤਿਹਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ^ ਕੇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ: * / 2 * * *

ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ "ਜੇ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਅਤਿਅੰਤ ਵਿਅਸਤ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਅਤੇ 31 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਸੈਕਸ਼ਨ 20(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉਪ-ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ III, ਪਾਰ* II ਦਾ ਨਿਯਮ 6 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ *ht ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਉਂ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ, ਭਾਗ 4, ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਭਾਗ, ਉਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋਲਨ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤਰਲੋਕ ਨਾਥ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ। ਐਕਟ ਦੀ 31 (ਐਫ) ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ, ਕੇਸਵ - ਤਲਪੜੇ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ , ਜਿੱਥੇ 1940 ਦੇ ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ, ਐਕਟ XIX ਦੀ ਧਾਰਾ ਕਪੂਰ ਜੇਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ 26 ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ {ਕੇਸਵ ਤਲਪੜੇ ਬਨਾਮ ਕਿੰਗ-ਸਮਰਾਟ (ਵਾਈ) ਦੁਆਰਾ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਹੋਣ ਲਈ । ਟੀ.ਐਨ

ਰਾਜਾ-ਸਮਰਾਟ ਸਿਬਨਾਥ ਬੈਨਰਜੀ (2) ਯੂਟੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ * ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕੇਸਵ ਤਾਲ ਪਾਡੇ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਦਾ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ - ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਆਦਿ ਦੀ ਕਾਇਮੀ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉੱਥੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਸਨ-

"ਉਪ-ਐਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਆਮਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। 1. ਨਿਯਮ mav ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। * * * *"

ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਬੈਕਰਟਨ ਨੇ ਪੀ. 258:-

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਸ, 2 ਦਾ ਫੰਕਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖਾ ਹੈ : ਉਪ-ਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 1, ਅਤੇ 'ਨਿਯਮ' ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਪ-ਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2 ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯਮ ਹਨ। ਅਤੇ ਅਧੀਨ, ਉਪ-ਸ. 1: ਉਪ-ਸ, 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਪ-ਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। 1. ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ " ਉਪ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਆਮਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। 1 ".

ਧਾਰਾ 31 (1) ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦ ਲਗਭਗ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ + ਯੂਨੀਵਰ ਸਿਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬੀਟੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ.

n) IWhCR '9
U) 72 L. 241

^rf 1 ' f * u ? !:>*^ ' X ^t-net>1 ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਉਪ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਰਲੋਕ ਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ' ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ-ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਪੂਰ ਜੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਖੋਹੇਗੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ *ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ' ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਈ, ਭਾਗ II ਦੇ ਚੈਪਟਰ III ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 6 ਅਤੇ ਭਾਗ ਟੀਵੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ Reg .da" ਆਇਨਾਂ 12 ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਇੰਟਰਾ ਸਰਕਸ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੈਚ ਨੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਚਾਂਸੀਅਰ ਕਾਲੜਾ ਬਨਾਮ ਪੁਨ ਐਮ ਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (1) ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਗ II ਦੇ ਚੈਪਟਰ III ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੈਟਿਅਮ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨ

ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੱਤਭੇਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮਾਮਲਾ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਰੀਵ ਰਾ ਮੋਨ 6 ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵੀਸੋ ਦੇ ਤਹਿਤ (ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਇ V ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 8 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 12 ਜਨਵਰੀ 1950. ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਪਲੀਡਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲਾ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ।

ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਤੰਬੂ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ 1718 ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ

O) 1^2 ਦਾ CW ਨੰਬਰ S6 ਹੁਣ 54 P. I ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰ 485

ਕੈਮਬ੍ਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ. East Punjab.
ਕੈਮਬ੍ਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਚਾਂਸਲਰ, ਮਾਸਟਰਜ਼ University,
ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਆਰ. ਵਿ. ਵਿੱਚ ਇਹ Solan
ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਇਕਲ V.
ਡਿਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ Tarlok Nath
ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਾਪਸ minor.
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਜ਼ਟਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਰਿਟਰਨ Kapur J.
ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਗਿਰਾਵਟ ਦਾ
ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ
ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਕਾਰਵਾਈ, oi ਨੇ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਕੇਸ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਰਿਚਰਡ ਬੈਟਲੇ ਨੂੰ ਬੈਚਲਰ ਆਫ ਆਰਟਸ ਅਤੇ ਬੈਚਲਰ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਆਫ ਡਿਵਿਨਿਟੀ ਦੀਆਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਡਿਗਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਰਿੱਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਕੈਂਬਰਿਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਉਪ-

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਚਾਂਸਲਰ ਮੈਂਬਰ ਨੇ "ਉਕਤ ਰਿਚਰਡ ਬੈਟਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ £ 4 6s ਲਈ ਡੇਬੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ" ਜੋ ਕਿ ਬੈਟਲੇ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ

East Punjab
University.
Solan
v.
Ta4ok Nath,
minor.
Kapur J.

ਕਰਨ ਲਈ ਬੀਡਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਬੈਂਟਲੇ ਨੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਬੀਡਲ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਉਸ ਦਾ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਰਿਚਰਡ ਬੈਂਟਲੇ ਅਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਉਪ-ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਡੀ.ਈ. ਜਦੋਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਵਾਪਸੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬੈਂਟਲੇ ਲਈ ਸਾਰਜੈਂਟ ਚੇਸ਼ਾਇਰ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਾਪਸੀ ਨਾਕਾਫੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਮਪਟਰੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। □□□□□□ □□□ □□□□□□□□□□ □□□□□ □□ □□ □□□□□ □□ □□ □□ □□□□□ □□□ □□□ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਦਿੰਦਾ। ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਾਰਜੈਂਟ ਕੌਰਨੀਅਨਜ਼ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ - ਬੈਂਟਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਦਾਖਲ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਖ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਅਤੇ ਮੰਡਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ "ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਲਈ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਜ਼ਟਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਾਂਝੇ ਦੀ ਵਾਜਬਤਾ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਵਾਰਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲੁੰਬਡੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। "ਇੱਕ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਕੋਰਟ।" ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ: -

ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ; ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤਸੱਲੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਗਲਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਫੈਸਲਾ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਉਸ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਾ:

ਬੈਟਲੇ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਬਹੁਤ ਅਸਲੀਲ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠਦਾ ਸੀ, "ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਅੱਡੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ।" ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ■ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਂ ਵਾਂਝੇ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਲਈ ਸਬੂਤ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਬੈਟਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਨੇ " ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵੀਚਿਤਤਾ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸੀ"। □□ □□□ □□□□ □□□ □□□□□
ਹੈ ਜੋ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜਹਾਜ਼ ਨੇ ਦੇਖਿਆ: -

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਪਰ ਫਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ

ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਐਕਟ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਲਾਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤਰਲੋਕ ਨਾਥ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਅਜੀਬ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਵਿੱਚ, ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੇਂਦਰ ਜੇ. ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇੰਗਲਿਸ਼ ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ ਨੇ ਰੈਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। v. ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ

(1) ਵਿੱਚ ਹਰਟਫੋਰਡ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਫੈਲੋ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ। ਉੱਥੇ ਟਿਲਯਾਰਡ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਚਰਚ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚੋਣ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੂਚੀ ਦੇ ਮੁਖੀ. ਟਿਲਯਾਰਡ ਫਿਰ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੈਠਿਆ ਅਤੇ

ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਇੱਕ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
 | □□□□□□□□ □□ □□□ □□□□□□□□ □□ □□□□ □□□□□□□□
 □□□ □□□ □□□□ □□ □□□□□□ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ,
 ਪਰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟਿਲਯਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੋਈ
 ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਟਿਲਯਾਰਡ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ
 ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਮੈਂਡਮਸ ਟਿਲਯਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਲਜ ਨੂੰ
 ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗਾ। ਅਤੇ ਚੋਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ। ਲਾਰਡ
 ਕੋਲਰਿਜ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੀ. 701:-

"ਜੇਕਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਦਿਖਾ
 ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ
 ਵਧੀਆ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਅਯੋਗਤਾ
 ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਲਜ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਗਲਤ,
 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਇਰਾਦਿਆਂ ਤੋਂ ਚੁਣੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ
 ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਉਸਦਾ ਇਲਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂਡਮਸ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਵਿਜ਼ਟਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰੋ।
 ਮੈਂਟ ਮੈਨਡਮਸ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਐਕਟਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੀ ਹੈ,
 ਨਾ ਕਿ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵੋਟਰਾਂ

East Punjab University, Solan v. Tarlok Nath, minor. Kapur J. v.

ਐਕਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। "

ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ. ਫਿਰ ਕਈ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਵੀ ਹਨ। 'ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰੇਕਸ ਦੇ ਵਾਰਡਨ ਐਂਜ ਆਲ ਸੋਲਸ ਕਾਲਜ, ਆਕਸਫੋਰਡ। (1); ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਧਾਰ ਵਿਜ਼ਟਰ ਦਾ ਸੀ। ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਨਿਟੀ ਹਾਲ, ਕੈਮਬ੍ਰਿਜ ਦੇ ਵਿਜ਼ਟਰ ਵਜੋਂ ਲਾਰਡ ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਾਰਡ ਲੌ ਬਰੋ ਨੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, "ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਲਾਰਡ ਚਾਂਸਲਰ ਤਾਜ ਦੀ ਮਹਿਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮੰਤਰੀ ਸਨ"। □□□□ □□□□ . v. ਸੇਂਟ ਕੈਥਰੀਨ ਹਾਲ ਦੇ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਫੈਲੋ। ਕੈਮਬ੍ਰਿਜ (3), ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਾਰਡ ਕੇਨਿਯਨ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲਾਰਡ ਚਾਂਸਲਰ ਵਿਜ਼ਟਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਜ਼ਟਰ ਕੋਲ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ।

ਥੌਮਸਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਲੰਡਨ (4) ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ। □□□ □□□□□□□□ □□□□□□ ਅਤੇ ਉਸ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਕ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਐਡ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦਾ ਤਗਮਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, • ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ ਵਿਜ਼ਟਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ।

ਉਹ ਕੇਸ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ * ਢੁਕਵੇਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਰ. ਵੀ. ਦ ਬੈਚਰਜ਼ ਆਫ ਗ੍ਰੇਜ਼ ਇਨ (1)

East Punjab University Solan v. Tarlok Nath, minor. Kapur J.

ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਗ੍ਰੇਜ਼ ਇਨ ਦੇ ਬੈਚਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ "ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੈਰਿਸਟਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ" ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੈਚਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਸ ਕਟਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇਕੋ ਇਕ ਰਾਹਤ 12 ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾ ਸੀ।

R. v. The Benchers of Lincolns Inn (2) ਵੁਲੀਅਰ ਨੇ ਉਸ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਮੁਖਤਿਆਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਬੈਚਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਬਾਰਾਂ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਨਸ ਐਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਜ਼ਿਟਰਜ਼ ਵਜੋਂ, ਨਿਵਾਰਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਕਲਰਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਲਿੰਕਨਜ਼ ਇਨ ਦੇ ਬੈਚਰਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ "ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸੋਸਾਇਟੀ ਉਸਨੂੰ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ।" ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਉਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ। ਐਬਟ, ਸੀਜੇ, ਆਰ. ਬਨਾਮ ਦ ਬੈਚਰਸ ਓਜੇ ਗ੍ਰੇਜ਼ ਆਰ ਇਨ ਨੇ ਪੰਨਾ 1279 'ਤੇ ਕਿਹਾ: -

“ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੁਰਾ ਦੇ ਰੁਪ ਵਿੱਚ
ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਅਟੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
99 ਈਆਰ 227

East Punjab
University,
Solana
v.
Tarlok Nath,
minor.
Kapur J.

ਇਹਨਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੈਰਿਸਟਰ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਥਿਤੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਡੈਮਸ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਆਧਾਰ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਟੁੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਲਜ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਜਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੇ ਕਾਲਜ, ਜਾਂ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਪਰ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਦਵਾਈ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਾਲਜ ਆਫ ਫਿਜ਼ੀਸ਼ੀਅਨ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਦੂਜੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੁਲੀਅਰ ਨੂੰ ਬੈਚਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਜ਼ੀਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ *ਡਾਕਿੰਸ* ਬਨਾਮ *ਐਂਟ੍ਰੋਬਸ* (1) ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਲੱਬ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਜੈਸਲ, ਐਮਆਰ, ਨੇ ਪੀ. 623 :-

“ਫਿਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਖਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

‘ਤੇ ਪੀ. 624 ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

“ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਕੀ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਬਲਕਿ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਵਾਰਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਰਾਏ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ

East Punjab
University.
Solana
v.
Tarlok Nath,
minor.
Kapur J.

ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਖਤਰਨਾਕ ਸੀ-ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿਤ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਂਡ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। 1 ਉਸ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, *

ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਜੇਮਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਐਲ.ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੀ. 628 :-

"ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਬੈਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨੋਟਿਸ ਉਚਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕੀ ਮੀਟਿੰਗ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਮੀਟਿੰਗ , ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। "

ਬ੍ਰੈਟ. ਐਲ.ਜੇ., ਪੀ. 631 ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਟਨ, ਐਲ.ਜੇ., ਪੀ. 634 ਨੇ ਕਿਹਾ:-

ਟੀ ਜਾਂ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਐਪ ਪੀਲ ਵਜੋਂ ਬੈਠਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਾਂ । ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇੰਨਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ।

East Punjab
University,
Solon
v.
Tarlok Nath,
minor.

ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਨੁਕਸਦਾਰ ਜਾਂ ਮਨਘੜਤ ਸੀ, ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ ",

Kapur J,

ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਜਨਰਲ ਕਾਉਂਸਲ ਸੀਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ । ਪਹਿਲਾ ਹੈ *Ex parte La Mert* (1)।

ਇਹ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਜਨਰਲ ਕੌਂਸਲ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ: ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਕਬਰਨ, ਸੀਜੇ. ਕਿਹਾ:-

' ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿ ਕੀ facts ਨੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਕੁਕਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ।

ਅਗਲਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਲੈਸਨ ਬਨਾਮ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਜਨਰਲ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ■ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ (2)। ਉੱਥੇ ਜਨਰਲ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਆਚਰਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਟਾਏ ਗਏ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਨਰਲ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚੋਂ b s ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ > ਈਸੇਲਿਊਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ * ਮੁੜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ

O.) 33 LJ (Q. B)'

(1) 43 ਚ. ਡੀ. 366

ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਪਾਹ, ਐਲ.ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ.

'ਤੇ ਪੀ. 377 :-

ਸੋਲਨ

ਤਰਲੋਕ ਨਾਥ, "ਜਨਰਲ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਨਾਬਾਲਗ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ, ਸਬੂਤ ਲਓ। ਉਹ - ■—

ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਕਪੂਰ ਜੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਜੋ ਕਿ ਹੈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੈਡੀਕਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਹਨ

**

ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ

1

ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ * ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ"।

ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਮੈਕਲੀਨ ਬਨਾਮ *ਇ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ* (1) ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ *honestly* ■ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ।

'ਤੇ ਪੀ. 621 ਮੌਗਮ ਜੇ, ਨੇ ਕਿਹਾ

*

"ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ' ਦੇ ਭਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਸਬੂਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੂਤ ਉਚਿਤ ਹੈ ਭਾਵ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਪੀਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਓਮ ਟੀ ਲਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ

^{^ y} ਦ ਮਾਰਕੁਇਸ ਐਂਡ ਅਬਰਕਾਵੇਨੀ ਬਨਾਮ *ਇ ਬਿਸ਼ਪ ਆਫ ਲੈਂਡਾਫ* (2) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਸ਼ਪ ਕੋਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਵਿਵੇਕ ਸੀ।

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸੀ, ਨਜ਼ੀ (ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ

ਨਿਆਇਕ>ਸੋਲਨ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਰਸਮੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਸਦਾ ਮੁੜ-

ਤਰਲੋਕ ਨਾਥ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਪਾਦਰੀ ਜਾਂ ਪਾਦਰੀ ਮਾਮੂਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। * ਹੋਈ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਸ

ਕਪੂਰ ਜੋ ਲਾਭ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਵੈਲਸ਼ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਸ਼ਪ ਨੇ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਪੈਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਵੈਲਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਪ ਨੇ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਸ਼ਪ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਈ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਹੋਰ ਹਾਲੀਆ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਇਨ *ਮੇਅਰ*, *ਆਇ*, *ਪੱਛਮੀ ਮੰਤਰੀ* ਬਨਾਮ *ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਪੱਛਮੀ ਰੇਲਵੇ* ਬਨਾਮ *ਕੰਪਨੀ* (1), ਅਰਲ ਆਫ਼ ਹਾਲਸਬਰਵ, ਐਲਸੀ, ਪੀ. 427 :-

“ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੋਡ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਲੜਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ”

R. v. Dunsheath (2) ਵਿੱਚ, ਲੰਡਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਨਵੋਕੇਸ਼ਨ ਦੇ 50 ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਕਨਵੋਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੁਨਰ-ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, *ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ*, ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਏ

(1) ਐਲ.ਆਰ. (1905) ਏ, (426)

(2)(1950)AU. ER 7 4!

ਲਈ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਰਲੋਕ ਨਾਥ ਦਾ ਘਰੇਲੂ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਜ਼ਟਰ, ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ, ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਥਾਮਸਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਲੰਡਨ (1) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ। ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਲੈਨੋਕਸ ਆਰਥਰ ਪੈਟ੍ਰਿਕ ਓ ਰੀਲੀ ਬਨਾਮ ਸਿਰਿਲ ਕਥਬਰਟ ਗਿਟਨਸ (2), ਤ੍ਰਿਨੀਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਘਰੇਲੂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਲਾਰਡਜ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੌਗਮ, ਜੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਮੈਕਲੀਨ ਬਨਾਮ ਦਿ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ (3), ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ (4) ਦੇ ਲੀਸਨ ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਕਾਉਂਸ ਸੀਲ (4) ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਜ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੀ. 'ਤੇ ਅਗਲੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 130:-

"ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਪਾਸ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਜੇ ਕੇਸ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤ੍ਰਿਨੀਦਾਦ ਟਰਫ ਕਲੱਬ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰੇਸ-ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਨਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ "ਚੇਤਾਵਨੀ" ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਫ ਇਨਕੁਆਇਰੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਜ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਕੋਰਟ ਆਫ ਏਪੀਪੀਲ ਵਜੋਂ ਬੈਠਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਘਰੇਲੂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤ੍ਰਿਨੀਦਾਦ ਟਰਫ ਕਲੱਬ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਗੰਭੀਰ ਸੀ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।^f ਜਾਂ ਘਰੇਲੂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਹੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ

33 ਐਲ.ਜੇ.ਚ. 625

- (1) 54 CWN 124 (PC)
- (2) (੧੯੨੯) ੧ਚ. 602
- (3) 43 ਚ. ਡੀ. 366

East Punjab
University,
Solon
v.
Tarlok Nath,
minor.
Kapur J.

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਜਾਂ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ/ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਮੁਖਤਿਆਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨਕੁੱਡਾ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਜੈਰਤਨੇ (1) ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦੇ ਇੱਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਨਕੁੱਡਾ ਅਲੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਯੋਗ ਆਧਾਰ ਸਨ ਕਿ ਧਾਰਕ ਅਯੋਗ ਸੀ - ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਨੋਟਿਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ, ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯੰਤਰਕ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜੈਰਤਨੇ ਬਨਾਮ ਬਾਪੂ ਮੀਆਂ (2), ਜੋ ਕਿ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। - ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਡੀਲਰ ਦੀ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ "*" ਡੀਲਰ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ।¹ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਐਕਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 1. 88.9 Lcro ਰੈਡਕਲਿਫ ਨੇ ਦੱਸਿਆ: -

“ਇਹ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ * ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

- (1) 54 CWN 883 (PC)
- (2) 54 सी. डबल्यू. N. 893 (PC)

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਵਾਜ਼ਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਧਾਰਕ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ। "

Tarlok Nath,
minor.

ਲਾਰਡ ਰੈੱਡਕਲਿਫ ਦਾ ਇਹ ਨਿਰਣਾ p 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤਿਮਾਹੀ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਐਚਡਬਲਯੂਆਰ ਵੇਡ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ. 103, ਸਾਲ 1951 ਦੀ ਉਪ-ਨਾਮਜ਼ਦ "ਦਿ ਟਵਾਈਲਾਈਟ ਆਫ ਨੈਚੁਰਲ ਜਸਟਿਸ?" "ਇਹ ਇਕੋ ਇਕ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਫਰੈਂਕਲਿਨ, ਬਨਾਮ *ਟਾਊਨ ਐਂਡ ਕੰਟਰੀ ਪਲੈਨਿੰਗ ਮੰਤਰੀ* (1), ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਟੀਵਨੇਜ ਕੇਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਊ ਟਾਊਨ ਐਕਟ, 1946 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ - ਉਸਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। 'ਤੇ ਪੀ. 102 ਲਾਰਡ ਬੈਂਕਰਟਨ ਨੇ ਦੱਖਿਆ: -

Kapur J.

“ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ, ਜਾਂ ਅਰਧ ਨਿਆਂਇਕ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਂਡੈਂਟ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਰਤੱਵ, ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ।

ਬੇਸ਼ੱਕ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਛੋਟੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਹੈ ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਕੁਝ ਭਾਰਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ^ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬਦਰੀ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। *ਰਾਮ ਉਗਰਾਹ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਨਾਰਸ ਹਿੰਦੂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ* (2) ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ, ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ. ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸੀ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ. ਪਾਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਵੀ

ਫਾਈਨਲ ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ. ਪਿਗੋਟ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀ। ਵਿਖੇ

ml«» AC R7

(1) ਟੀ, ਐਲਆਰ 47 ਸਾਰੇ. 434

East Punjab p.
University.
Solon v.
Tarlok Nath,
minor.

Kapur J.

448 ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਅੰਡਰ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੋਰਟੀਓਰੀ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ “ਯੂਨੀਵਰਸਿਟਾ” ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। □□ □□ □□□□ □□ □□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□, ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੁਲਮ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। - ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਪੁਨਰ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰੀ. ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। . ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਫੇਲ੍ਹ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ,

ਸ਼ਿਬਾਨੀ ਬੋਸ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮੋਥਾ ਨਾਥ ਬੈਨਰਜੀ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਲਜ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਸਿਨ ਡਿਕੇਟ ਕਿਸੇ ਕਾਲਜ ਦੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ। ਸਮਾਜਿਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਜਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇਕਰ

(1) A. I ft 195?, Cal. 23 ਆਰ

ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ East Punjab
ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ । ਬੋਸ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੀ. ?41:- University,
Solun

“ਜਦ ਤੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ Tarlok Nath,
ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ minor.
ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੀਆਂ । □□□□ Kapur J.

□□□□□□□□ □□ □□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□ □□
ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਮਲੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਕਾਲਜ
ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ
ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਸੂਝ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਦੇ
ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ
ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ
ਵਿਗਿਆਪਨ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਹੈ ,”

ਰਮਣੀ ਕਾਂਤਾ ਬੋਸ ਬਨਾਮ ਗੁਹਾਟੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (1) ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ
ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਘਟੀਆ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੈਰਸ
ਪੈਰੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (2) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ
ਗਿਆ ਸੀ , ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ - ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼
ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ
ਨਿਯਤ ਕਿਸੇ ਘਟੀਆ ਟ੍ਰਾਈ-ਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ

ਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ
ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ
ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ,
ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ "- ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ + ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ
ਵਿੱਚ ਜੋ ਗਲਤੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

(1) ਏਏਆਰ 1951, ਅਸਾਮ 163

(2) 1952, SCA 299 H952 SCR 519

East Punjab University, Solan v. Tarlok Nath. minor.

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 'ਤੇ ਪੀ. 306 ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ: -

“ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਗਲਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿੱਟਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਮਾਂਦਰੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ”

ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ: -

“* * * ਪਰ ਕੋਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ
+ ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ
ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ
ਹੈ। ”

ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਚਾਵਲ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ।

ਰਾਏ ਬ੍ਰਿਜ ਰਾਜ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਐਸ ਕੇ ਸ਼ਾਅ (2) ਬਿਹਾਰ ਇਮਾਰਤਾਂ (ਲੀਜ਼, ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ) ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ, 1947 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲਾ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿਰਾਇਆ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ., ਅਤੇ ਮੈਂ ਐਲ ਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ । ਸੀ ਰੇਖੀ ਦਾ ਕੇਸ (4)।

- (1) 1911, ਏ.ਸੀ. 178
- (2) 1951, SCR 145
- (3)* 1952, SCA 287-1952, SCR 583
- (4) 52, PLR 267

East Punjab University, Solon v. Tarlok Nath, minor. Kapur J.	ਮੁਦਈ ਭਰੋਸੇ ਲਈ ਕੌਸਲ ਬਨਾਮ ਮਾਸਕ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (1) ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਸਟਮਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ	East Punjab University, Solon v. Tarlok Nath, minor. Kapur J.
---	--	---

ਡਿਊਟੀ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 191 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਿਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ, ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਐਂਡ ਜੁਡੀਕੀਸ਼ਨ ਬਲਦ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਸਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ-

- (1) ਕਿ ਧਾਰਾ 188 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਅੰਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;
- (2) ਕਸਟਮ ਦੇ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਾਰੀ ਨੂੰ ਉਬਲੇ ਹੋਏ ਗਿਰੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 188 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;
- (3) ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਭੌਤਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ;
- (4) ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ-ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਅ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ * * * * *
ਜਮਾਤ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਰੂਪ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(1) ILR (1940) ਸ਼ੇਡ. 599

ਵੁਲਵਰਹੈਪਟਨ ਨਿਊ ਵਾਟਰਵਰਕਸ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਹਾਕਸਫੋਰਡ (1), ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੇਵਿਲ ਬਨਾਮ ਲੰਡਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਨਿਊਜ਼ਪੇਪਰ ਲਿਮਟਿਡ (2) ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਗਈ ਸੀ , ਵਿੱਚ ਡਿਕਟਮ ਆਫ ਵਿਲਜ਼, ਜੋ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੋਸਾਈਂ ਨੇ ਲਾਰਡ ਬੈਂਕਰਟਨ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ: -

"ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਬੇਦਖਲੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ । ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। "

ਪਰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 20, 31 ਅਤੇ 33 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਭਾਵ। ਭਾਗ II ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਦਾ ਨਿਯਮ 6 ਅਤੇ ਭਾਗ 4 ਦਾ ਨਿਯਮ 13 ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਿੱਧੀਕੋਟ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਟਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਭਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ, ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਇਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਅੰਤਿਮ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਜਿਸਦਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਸਾਈਂ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਹ ਫਿਰ ਸੀ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਸੀ। ਅਰਥਾਤ, ਗਣੇਸ਼ ਮੁਹਾਦੇਵ ਜਮਸਾਈਂਦੇਕਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਕੌਂਸਲ ਇਨ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)। ਇਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸੀ

(1) (1859) 6 ਸੀ.ਐ. 336, ਐਟੀ ਪੀ. 356

(2) (1919) AC 368

(3) ILR (1919) 43 ਬੰਬ. 221

East ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਾਗਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ . ਕਸਟਮ ਐਕਟ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਉਹ ਕੇਸਾਂ ਦੇ % ਵਿੱਚ , ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਤਰਲੋਕ ਨਾਥ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਸਕ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (1) ਦਾ ਕੇਸ , ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਨਾਬਾਲਗ, ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਸੀ। ਕਾ ਪੀ ਉਰ ਜੇ - ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸਮਰੋਦਰ 'ਪ੍ਰਸਾਦ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਬਨਾਮ ਕਲਕੱਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ' (2) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇੱਥੇ ਜੋ ਨੁਕਤਾ ਭੜਕਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦਾ ਆਚਰਣ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਘਾਟ ਨਾਲ ਦਾਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾੜਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ।

ਲਫ਼ਮਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ (3) ਅਤੇ ਕੇਐਲ ਗਾਬਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਕਾਟਨ ਪ੍ਰੈਸ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟਡ (4) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ । ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕੀ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਛੱਡ ਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਾਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਜੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਾਧੂ ਜਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਲਗਪਗ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਨਿਯਮ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਨੇ ਦੂਜੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਸਾਬਕਾ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕੋਲੋਨੀਅਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਅਤੇ ਜੌਨ ਟਰਨਰ ਬਨਾਮ ਰੌਬਰਟ ਵਿਲਨ (5) ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਨੁਕਸਦਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ,

(ਡੀ ILR 1940, ਸੇਡ. 599

(2) 55 CWN 443

(3) ILR 1941, ਲਾਹ. 71

(4) ILR 1941. ਲੇਬ. 524

(5) (1874) ਐਲਆਰ 5, ਪੀਸੀ 417

ਜਾਂਚ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਕੁਝ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਲਈ y^{311} ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਤਰਲੋਕ ਨਾਥ, ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕ੍ਰਮ ਕੋਰਮ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ। 'ਗੈਰ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ, 'ਹਾਲਾਂਕਿ,'

----ਇਤਰਾਜ਼ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਤ੍ਰਿਏਕ ਕਪੂਰ ਜੇ. ਬਿਊਨਲ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤੱਥ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੁਣ, ਮੈਸਰਜ਼ ਪੈਰੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵਪਾਰਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (1), ਅਤੇ ਕਾਈ ਬ੍ਰਿਜ ਰਾਜ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਐਸਕੇ ਸ਼ਾਅ (2), ਵੀਰੱਪਾ ਪਿੱਲਈ ਬਨਾਮ ਰਮਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ (3), ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ-1952 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 40-ਦੀਪਾ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਕਲਕੱਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (4) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਲਟ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹਾਂ।

ਲੀ ਬਨਾਮ ਸ਼ੋਮੈਨਜ਼ ਗਿਲਡ ਆਫ ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਿਟੇਨ (5) ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਘਰੇਲੂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਫਿਰ ਮੰਨਿਆ। ਉੱਥੇ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐੱਸ., ਦੋਵੇਂ ਸ਼ੋਮੈਨ ਅਤੇ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਗਿਲਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ, ਬ੍ਰੈਡਫੋਰਡ ਮੂਰ ਮੇਲੇ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖ ਮੈਦਾਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਈਟ ਲਈ ਬ੍ਰੈਡਫੋਰਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਹੁਦਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਐਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗਿਲਡ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਗਿਲਡ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ। ਸਾਦੇ - ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਗਿਲਡ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 15(c) ਦੇ ਅੰਦਰ "ਅਣਉਚਿਤ ਮੁਕਾਬਲੇ" ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦ

- (2) 1951, SCR 145
 (3) 1952, SCA 287
 (4) 56 CWN 278
 (1952) IAFR 1175

(5)

ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸੀ।, ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਰਲੇਕ ਨਾਥ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੇ -----ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। *dru'e 15(c)*। ਕਪੂਰ ਜੇ. ਡੇਨਿੰਗ, ਐਲ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਨੇ *ਲੈਨੋਕਸ ਆਰਥਰ ਪੈਟਰਿਕ ਓ ਰੀਲੀ ਬਨਾਮ ਸਿਰਿਲ ਕੁਥ ਬਰਟ ਗਿਟਨਸ (1)*, ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਅੰਤਰ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਨ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਇਆ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ *ਮਾੜੇ ਅਨਸਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ* ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਭਾਗ II ਦੇ ਚੈਪਟਰ III ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 2 ਤੋਂ 1 ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਅਤੇ ਭਾਗ 4 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਚੈਟਰ UInf ਭਾਗ II ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਲੇਅਰ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹੋਏ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਅਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਨੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ *ਮਾੜਾ ਸੀ*, ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਧੌਖੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

East Punjab
University,
Solan
v.
Tarlok Nath,
minor.

ਫਿਰ ਸਾਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ

Kapur J.

ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੋਸਾਈਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਦਾਅਵਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ $nc + ^\wedge mg$ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ *ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਮੇਟੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮੁੜ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਐਕਟ ਵਿਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਐਮ.ਐਲ.

ਲੋਕਲ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਅਰਲਿਜ (1) ਵਿੱਚ ਡਨਫਰਮਲਾਈਨ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸ਼ਾਅ ਨੇ "ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਪੰਨਾ 138 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

'ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ' ਸ਼ਬਦ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਪੱਖੀ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਈ ਲਾਰਡਸ਼, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕੋਦਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਐਪਕਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੁਝ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਤੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਵਰਗੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਵਕੀਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੱਖ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਥੋਪਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਹੜੱਪਣ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ

ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ "ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਨੁਕਸਾਨ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉੱਚ-ਆਵਾਜ਼ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ; ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ *ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ*। ਇਹ ਹੋਰ ਵਖਰੇਵਿਆਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਤਬਾਦਲਾ ਹੈ; ਅਤੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਖਾਲੀ ਹੈ।"

East Punjab
University,
Solon
v.
Tarlok Nath,
minor.
Kapur J.

East Punjab
University,
Solon
v.
Tarlok Nath,
minor.
Kapur J.

ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ *ਬੰਬਈ ਸੂਬੇ ਬਨਾਮ ਮਧੂਕਰ ਗਣਪਤ ਨੇਰਲੇਕਰ* (1) ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜ਼ਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ ਚੰਗਾ ਸੀ, ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਘਰੇਲੂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। 'ਤੇ ਪੀ. 768 ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਜੇਕਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ”

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਖੋਜਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਯੰਤਰਣ "ਬਕਾਇਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ" ਧਾਰਾ (ਸੇਂਟ ਜੋਸੇਫ ਸਟਾਕ ਯਾਰਡਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਟੇਟਸ ਆਫ ਅਮੇਰੀਕਾ) (1) ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ "ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ" ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਰਾ ਇਹੀ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਹਾਉਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੁਆਰਾ *ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਆਰਲਿਡਜ਼* ਉੱਤੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ

ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੁਨਰ-ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਕੁੱਡਾ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਜੈਰਤਨੇ (3), ਅਤੇ ਜੈਰਤਨੇ ਬਨਾਮ ਬਾਪੂ ਮੀਆਂ (4) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਰੈਡਕਲਿਫ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ 'ਸੰਪੂਰਣ' ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸੀਲੋਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, I > HnP ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂਇਕ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ! ius + ice ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ। ਨਕੁੱਡਾ ਅਲੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਨਿਆਂ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਮੰਨਣ ਦੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ

- (1) 228 US 28 'ਤੇ p. 73
 (2) 1915. AC 120
 (3) 54 CWN 883
 (4) 54 CWN 893

ਵਪਾਰਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਜਨਵਰੀ 1951 ਦੀ ਲਾਅ ਬੀਸਟ ਪੰਜਾਬ ਤਿਮਾਰੀ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪੀ. 103 ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਰਲੋਕ ਨਾਥ, ਲੇਖ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: -
 ਮਾਮੂਲੀ।

“ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਪੂਰ ਜੇ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਦੋ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਢਲੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸੁਣਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਫਿਰ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਲੀਲਾਂ ਕੀ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾੜਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ”

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ "ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਹੈ।

ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ "ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਖੁੱਲੀ ਸੁਣਵਾਈ" ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ" * * * ।

ਅਮਰੀਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਸ਼ਵਾਰਟਜ਼, ਪੰਨਾ 70 ; ਪ੍ਰਤੀ ਹਿਊਜ਼, ਸੀਜੇ, ਮੋਰਗਨ ਬਨਾਮ ਅਮਰੀਕਾ (1) ਵਿੱਚ।

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਹਟਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਭਿਆਸ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਲੇਨ ਝਗੜੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ

(1) (1937) 304 ਸਾਫ਼ੂੰ i

East Punjab
University,
Solani
v.
Tarlok Nath,
minor,
Kapur J.

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਅਤੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੀਸਨ ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਕੌਸਲ ਆਫ ਸੇਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ (1) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ , ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਰਗੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਗਵਾਹੀ ਲੈਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਰੁਧ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਰਾਏ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਲੈਣ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। .

ਇਸਲਈ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ-

- (i) ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਦਾ ਝਗੜਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ;
- (ii) ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦੀ;
- (iii) ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਝੁੱਠ ਨਹੀਂ ਹੈ;
- (iv) ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ - ਮਾਹਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਬੂਤ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਸਬੂਤ ਬਣੇ (43 Ch. D. 366, 377); ਅਤੇ

v. ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੁਝਾਅ ਕਿ ਤਿੰਨ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ * ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਤਰਲੋਕ ਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅੰਤਿਮ ਨਾਬਾਲਗ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਪੂਰ ਜੇ. ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਗੁਸਤਾਖੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਜੋ ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਤਾਂ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 19 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 1950, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 13, ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ, ਲਾਅ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ

ਵੀ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਜਾਂ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ii ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਏ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਬਦਰੀ ਦਾਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਆਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੌਮ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਮੁਦਈ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸੋਲਨ pW 4 ਅਤੇ PW 6 ਦੇ ਸਬੂਤ , ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ $m \cdot n < -h \cdot 0 \wedge e$ ਪੌਟੀਫ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ । ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 150 ਜਾਂ 175 ਕਪੂਰ ਜੇ ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣੀ 'ਤੇ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਪੀਡਬਲਯੂ 6 ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਥਾਣੇ ਤੋਂ 600 ਜਾਂ 700 ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਦੋ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕੇਸਰ ਮੱਲ, ਡੀਡਬਲਯੂ, 4, ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਿਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੀ ਕਿ ਥਾਣੇ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਸਲ ਤੱਥ ਦੀ ਅੰਤਮ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁਦ ਅਤੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7 ਦੇ ਪਿਤਾ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਲੜਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਅਤੇ ਤਸੱਦਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਹੁਣ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ

ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸਰ ਮੱਲ ਨੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਗੁਨਾਹ ਨਾ ਕਬੂਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੇਸਰ ਮੱਲ ਗਵਾਹ-ਬਕਸੇ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਨਫੈਸ਼ਨ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਣ ਦੇ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ, PW 5, ਜੋ * ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਤਸੱਦਦ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸਨੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਚੋਰ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸੱਜਣ ਲੋਕਲ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਤਸੱਦਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ i: ਉਹ ਕਹਾਣੀ 1 ਸੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੇਸਰ ਮਾਲਟੋ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਮਕੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਿਤਾ ਨੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੀ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੱਟਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੋਸਾਈਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐੱਸ. ਮੈਂ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੋਸਾਈਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਗਲਤ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ

ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ (L.J. Punjab 1.)
 ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣੇ ਚਾਹੀਦੇ (Ar. City, Solan
 ਹਨ। ਭਰ ਵਿੱਚਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

Wok Nath
 minor.

(2) (1795) 2 ਵੇਸ. 609

(3) (1791) 4 ਟੀ.ਆਰ. 233

(4) (1864) 33 ਐਲਜ਼ੋ (ਚ) 625

Kapur J.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
 ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ
 ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ
 ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ
 ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ
 ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ
 ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ